

در ستایش زیبایی ولدت

بوهای خوب، همه جاهست

عباس توفیق

• زندگی و حیات، کوتاه، ولی بس گرانبها و لذت‌بخش است که به ما رایگان به ما ارزانی شده است. به ما فرصت بسیار کمی داده شده است که از این همه زیبایی لذت ببریم و از این‌همه لذت غرق در شغف شویم. زنده‌بودن‌تان را غنیمت بشمرید و از هیچ فرصت لذت‌بردنی خود را محروم نکنید.

حس بویایی: حس بویایی هدیه‌ای بس گرانبه‌است که به شما ارزانی شده است. هنگامی که از خواب ناز دوشین بیدار می‌شوید با نخستین نفسی که می‌کشید بهترین بوهایی را که دوست‌دارید، باید بشنوید. جهان، جهانی معطر است. تنها کافی‌ست روی حس بویایی‌تان تمرکز کنید... و نفس عمیق بکشید. این بوها می‌تواند رایحه نفس یار، عطر گل مریم‌گلدان بغل تخت‌تان، رایحه گیاهان بیرون پنجره‌تان، یا شمیم محبوی که دیشب، «باباطه‌ری‌وار: خیالش را در آغوش گرفته‌اید» و «سحر از بسترتان بوی گل می‌آید باشد. بوهای خوب همه‌جا هست، «چشم‌ودل بازکن که آن بینی» بوهای خوب فراوان‌اند: بوی کوچه‌باغ‌های قدیمی، بوی علفزار، بوی گل‌های وحشی، بوی کاهگل، بوی جاده‌های خاکی پس از یک رگبار کوتاه، بوی چیق پیرمرد روستایی، بوی نان برشته، بوی یاس پیراهن مادر بزرگ، بوی سنگفرش در خانه پس از یک آب‌پاشی، بوی دوست‌داشتنی بدن نوزاد، بوی کیسوی یار، بوی سیب، بوی هلو، بوی باغ بهار نارنج، بوی سبزه‌زار، بوی قهوه‌فروشی، بوی غذاهای رستوران کوچولوی ایتالیایی سر کوچه‌تان، بوی کبابی که از خانه همسایه می‌آید، بوی یک برگ نعنا، یک شاخه شوید، یک برگ اوکالیپتوس، یک گل سرخ. به بینی‌تان که اینقدر به شما خدمت می‌کند جایزه بدهید و تمام سینه فراخ‌تان را با بهترین بوها و رایحه‌ها پر کنید. روح افسرده خود را «رایحه‌درمانی» کنید. ناکامانی که حس بویایی ندارند از لذات بسیاری محروم‌اند. قدر حس بویایی خود را بدانید و از آن نهایت لذت را ببرید.

آمیولانس

- آمیولانس در دست تعمیر است.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۱ دی ۱۳۹۳ • ۹ ربیع الاول ۱۴۳۶ • ژانویه ۲۰۱۵ • سال دوازدهم • شماره ۲۲۰۰ • ۲۰صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۸ • اذان مغرب ۱۷:۲۲ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۴

روزنامه‌فردا

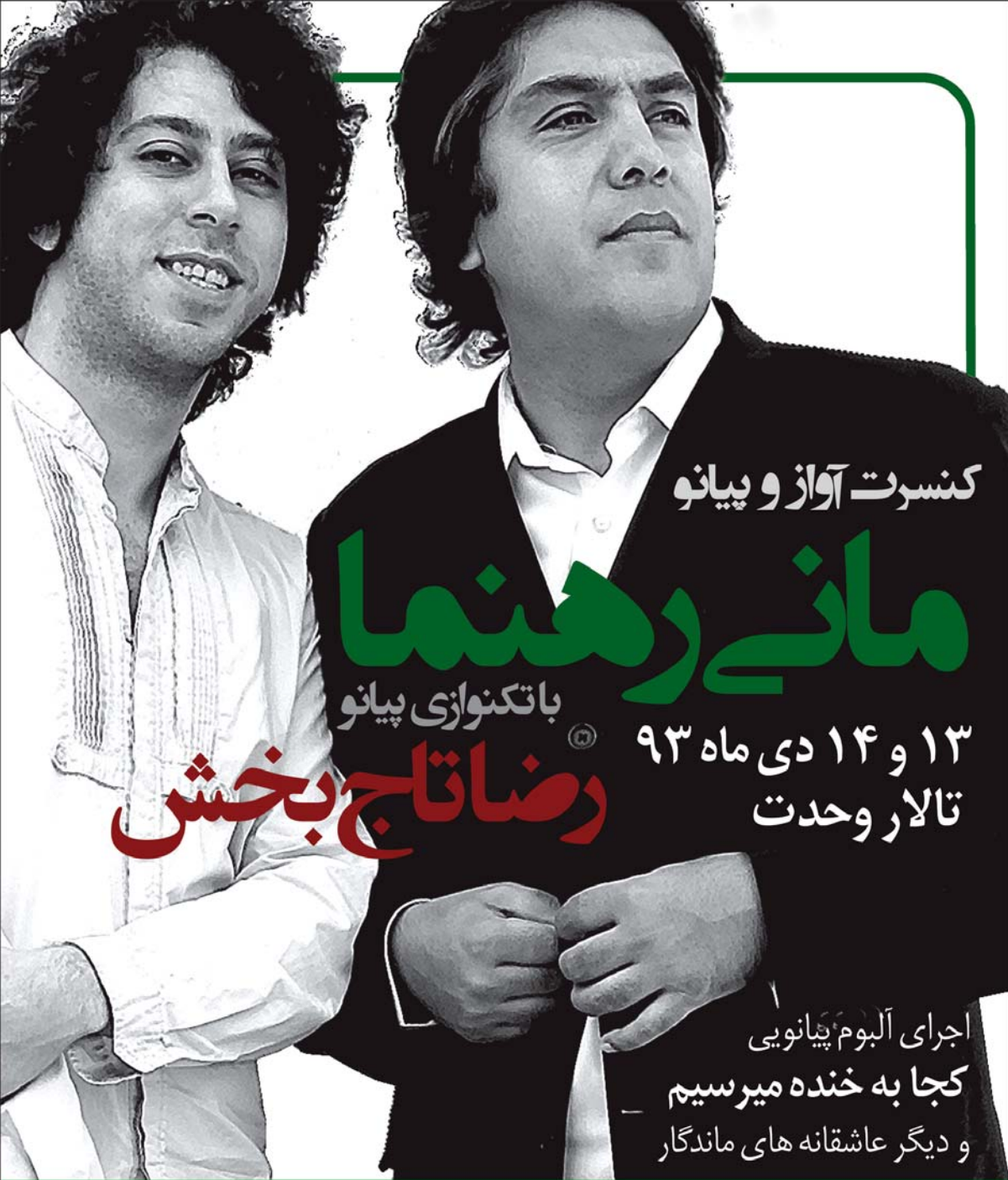

کارتون خواب

پیام برومند

payam.borumand@gmail.com

کنسرت آواز و پیانو

مان‌ره‌نما

باتکنوازی پیانو

۱۳ و ۱۴ دی ماه ۹۳
تالار وحدت

اجرای آلبوم پیانویی

کجا به خنده میرسیم

و دیگر عاشقانه های ماندگار

خرید اینترنتی : www.iranconcert.com

ققنوس (تجریش) تحویل بلیط در محل : ۸۰۰۸ ۲۲ ۷۳ ۲۲۷۲۸۰۰۷

گیشه تالار وحدت : ۵۱۰۱ ۶۶۷۰ / کافه کهن (هفت تیر) : ۲- ۸۸۵۹۲۷۷۱

پرشیا (ولی عصر) : ۸۳۸۸۰ / نجین (شهرک غرب): ۰۴۴۲۷۶ ۸۸۰

پاز (پاسداران): ۴۶ ۷۸ ۵۸ ۲۲ / رزرو و اطلاعات : ۰۹۱۹۹۱۲۱۸۸۵

مهدی غیری

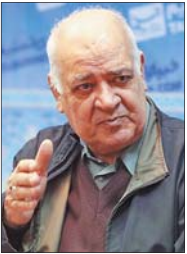
فردا سالروز تولد «غلامحسین ساعدی» است و همزمان شده است با سالمرگ «همینگوی». دو نویسنده‌ای که از سال‌های جوانی شیفته‌شان بودم و خاطراتم را ساخته‌اند. «ساعدی» را قبل از هر چیز دیگری با «گاو» شناختم و بعدها هم با مجموعه‌داستان «ترس و لرز» در ذهنم جاودانه شد. او نویسنده بسیار بزرگی است، تا جایی که بعضی می‌گویند رئالیسم جادویی فقط در آمریکای لاتین نیست و «ساعدی» متجلی این نوع از ادبیات در تاریخ ادبیات داستانی ماست.

«عزاداران بیل» را هم همان سال‌های جوانی خوانده بودم و شیفته‌اش بودم و اتفاقاً کمتر از یک‌سال پیش نشستم دوباره، هم این کتاب و هم باقی کتاب‌های «ساعدی» را مرور کردم و بیش از پیش دوست‌دار قلمش شدم. در دوره دانشجویی «ساعدی» را شناختم؛ از سالن ۲۵شهریور یا سنگلج

دیا لوگ

جشن‌ها و مساله جهانی‌شدن

میراث فرهنگی خودشان را گرامی بدارند، ما جشن‌های ملی برای گرامی‌داشتن کم نداریم!
آیا این اتفاق می‌تواند نتیجه برداشته‌شدن مرزهای فرهنگی و جهانی‌شدن باشد؟

البته که میل به جهانی‌شدن و یونیورسالیته هم موثر است. اما همین میل به جهانی‌شدن هم کارکرد و تأثیر رسانه‌هاست. رسانه‌ها باعث شده‌اند که فرهنگ مسیحیت در جهان ال‌گوبرداری شود و بیش از پیش برای آن تبلیغ می‌کنند. جهانی‌شدن که از راه فیلم، سریال و رسانه‌ها صورت می‌گیرد، توسط صاحبان این رسانه‌ها اتفاق می‌افتد. آنها تفکر خودشان را جهانی می‌کنند. یک‌روز سوزه‌شان همه‌گیرشدن جشن‌ها و اعیاد مسیحی است و یک‌روز هم اهدافی دیگر را پی می‌گیرند و البته کم‌کاری‌های ما در بزرگداشت عید نوروز و میراث فرهنگی خودمان نظیر همین شب یلدا بر فراگیری فرهنگ مسیحی و غربی بین جوانانمان اثر گذاشته است.
چه عملکردی سبب خواهد شد که کمتر شاهد این اتفاق‌ها باشیم؟
چهار این است که ما هم برای میراث فرهنگی خودمان تبلیغ کنیم. ما می‌توانیم با بزرگداشت و مهم‌دانستن اتفاق‌هایی مثل یلدا، طبق فرهنگ و سنن خودمان توجه جوانانمان را متوجه اصول فرهنگی خودمان کنیم. شاید دهن‌کجی به عید نوروز باعث شده تا جوان‌ترها نوروز را که هویت ماست، رها کرده و به بزرگداشت کریسمس بپردازند. اگر ما نوروز را گرامی بداریم، کمتر شاهد جشن کریسمس خواهیم بود.

میراث فرهنگی ایران کم نیست، منتها متأسفانه ما آن را نادیده می‌گیریم. همان‌طور که غرب برای فراگیرشدن جشن کریسمس یا هالووین تلاش کرده است، ما هم می‌توانیم برای جهانی‌کردن نوروز تلاش کنیم و ریشه‌های فرهنگی‌مان را گسترش دهیم و از آنها پاسداری کنیم.

چراغ لیزری

کسی یه گدای فوری نمی‌خواد؟

سجاد صاحبان زند

خرید و در بسیاری دیگر از نقاط شهر می‌ایستد و هرکدامشان قبضی به دست دارند؛ قبضی که بعد از کمک مالی به نیازمندان به شما ارایه می‌شود. همه این افراد هم به‌صورت داوطلبانه آمده‌اند و هدفشان این است تا کاری انسان‌دوستانه انجام دهند. معمولاً همه کلی توضیح و تفسیر می‌دهند که پول‌های گرفته‌شده چگونه خرج می‌شود. انجام کارهای داوطلبانه در مونترال بسیار متداول است و راحت. به همین سرعت دو عکاسی داوطلبانه برای دو کنسرت خیرخواهانه انجام دادم. یکی‌اش توسط بچه‌ها بود و دیگری توسط بزرگسال‌ها برگزار شد. نیازمندان همه جا هستند. ما همه‌جا به‌درستی نیستیم. شاید اگر می‌بودیم، می‌توانستیم این فعالیت‌ها را در ایران هم با اشتیاق بیشتری انجام دهیم.

در همه‌جای دنیا هم موسساتی وجود دارد که برای نیازمندان کمک جمع می‌کنند و غرفه‌هایی شبیه «جشن عاطفه‌ها» برپا می‌شود تا هرکس به سهم خودش کاری کرده باشد. در این میان بعضی‌ها کمک‌های کالایی می‌کنند و بعضی‌ها پول نقد می‌دهند. اما همه اینها سبب نمی‌شود تا افرادی با لبوان‌های بزرگ نوشابه و قهوه در ایستگاه‌های مترو نباشند. البته معمولاً کسی آویزانت نمی‌شود که پول بده. گداها هم می‌خندند و سعی می‌کنند بامزه باشند. خیلی‌هاشان هم کمک دولتی می‌گیرند، اما احتمالاً بدشان نمی‌آید اضافه‌کاری کنند. به‌هرحال، علاف‌ها همه‌جا هستند.

تا اینجا شاید اشتراکاتی میان تهران و مونترال بود. اما تفاوت در چیز دیگری است. اینجا در خیابان‌ها، در مقابل ایستگاه‌های مترو، در مراکز

چراغ لیزری

در همه‌جای دنیا هم موسساتی وجود دارد که برای نیازمندان کمک جمع می‌کنند و غرفه‌هایی شبیه «جشن عاطفه‌ها» برپا می‌شود تا هرکس به سهم خودش کاری کرده باشد. در این میان بعضی‌ها کمک‌های کالایی می‌کنند و بعضی‌ها پول نقد می‌دهند. اما همه اینها سبب نمی‌شود تا افرادی با لبوان‌های بزرگ نوشابه و قهوه در ایستگاه‌های مترو نباشند. البته معمولاً کسی آویزانت نمی‌شود که پول بده. گداها هم می‌خندند و سعی می‌کنند بامزه باشند. خیلی‌هاشان هم کمک دولتی می‌گیرند، اما احتمالاً بدشان نمی‌آید اضافه‌کاری کنند. به‌هرحال، علاف‌ها همه‌جا هستند.

پیشنهاد فردا

- مراسم رونمایی کتاب «آدمی‌خانه نبودید» روایت خانه‌های مشاهیر ایران، نوشته نسرين طهيري امروز پنجشنبه از ساعت ۱۸ الي ۲۰ در نشر ثالث برگزار می‌شود. در این مراسم احمد مسجدجامعی، سیدمحمد بهشتی، سیروس علی‌نژاد، دکترمحمود مصدق (نوه محمد مصدق)، رامین نفیسی (فرزند سعید نفیسی)، چهارزاد بهار (فرزند ملک‌الشعرا بهار) و مهدی یزدانی خرم سخن خواهند گفت.
- بیست‌ودومین شماره ماهنامه روشنفکری «اندیشه پویا» با تیتري از گفت‌وگو با «آیدین آغداشلو» با عنوان «نمی‌روم، به مرضی می‌روم» بر روی جلد، تکلیف هیاهوهای چند مدت اخیر حول محور مهاجرت این نقاش را معلوم کرده است. همچنین «عزت‌الله فولادوند» مقاله‌ای درباره اهمیت «منوچهر بزرگمهر» نوشته است. «جنبش‌های جدید، واکنسی به تن بورژوازی» هم عنوان نوشتاری از سعید جباریان است. اما پرونده اصلی این شماره مجله به کودتای ۲۸مرداد پرداخته است. در بخش رنستان این شماره هم احمد طالبی‌نژاد، منتقد نام‌آشای ماهنامه سینمایی فیلم، گفت‌وگویی ترتیب داده است با «بهمن فرمان‌آرا» به بهانه روی صحنه‌آوردن نمایش «مردی برای تمام فصول» که در این مصاحبه فرمان‌آرا گفته است شاید روزی «جسک وزیر» را هم روی صحنه بیاورد. در پرونده ۲۸مرداد پژوهش علی رهنما از لحظه‌به‌لحظه کودتا و جمعیت‌شناسی، موقعیت لات‌ها، نیروهای مخفی و بانک‌ها براساس نقشه خیابان‌های تهران، از خواندنی‌هاست. عباس کاظمی هم درباره نقش ویدئو در هویت جامعه ایران در دهه ۶۰مقاله‌ای خواندنی قلمی کرده است. «اندیشه پویا» بیست و دوم به قیمت ۹هزارتومان هم‌اکنون روی کیوسک‌های روزنامه‌فروشی است.

نمایشگاه انفرادی عکس و ویدئو آرت نگار مسعودی

گشایش آدینه ۱۲ دی ماه از ساعت ۱۶ تا ۲۰:۳۰

نمایشگاه تا ۱۷ دی ماه هر روز از ساعت ۱۶ تا ۲۰ دایر است

گالری سلمان ،پلوار میرداماد،نرسیده به خیابان دکتر شریعتی خیابان رودبار غربی (جنوبی)،کوچه کلاوسی،پلاک ۲۷.